

ношения въ Лѣсковския окръгъ*. Тази наредба, нѣма съмнѣние, се прилагала и въ Нишкия, Вранянския, Кюстендилския, Пиротския окръжи, както и въ цѣла сегашна западна България и Македония. Въ нея сж узаконени много наредби отъ старото южно-словѣнско обичайно право, но сжщеврѣменно сж въведени и много нови постановления, съ които се ограничаватъ прѣдишнитѣ произволи на чифликъ-сайбиитѣ. Съ този законъ, както въ

*) Ние тухъ съобщаваме въ прѣводъ на български цѣлата лѣсковска аграрна наредба, както я прѣдава г. А. С. Йовановичъ въ съчинението си : „Историјски развитак српске задруге“. Тя първоначално е била написана на мѣстния лѣсковски диалектъ.

Законъ, по който трѣбва да се управляватъ селянитѣ, които живѣятъ въ града и по чифлицитѣ, и чифликъ-сайбиитѣ въ Лѣсковския окръгъ.

1.

Всѣка ангария, подъ каквото и да било име, се забранява. Никой нѣма право, да търси ангария отъ друго. Ако ли се осмѣли нѣкой чифликъ-сайбия отъ сега нататкъ да кара своитѣ селяни на ангария, ще бжде наказанъ отъ надлежнитѣ власти.

2.

Чифликъ-сайбиитѣ изпращатъ по чифлицитѣ свои замѣстници, които се именуватъ субаши, за да събиратъ наема отъ тѣхнитѣ земи; или за да раздаватъ на селянитѣ двѣ*** оки жито, или друга храна, която всѣка селска кжща по обичая е длъжна да сѣе за чифлийска смѣтка срѣшу наема за кжщата, гумното и ливадитѣ, отъ които се ползува.

Когато тѣзи субаши дойдатъ, всичко, каквото поискать за ядене и друго, ще плащатъ по цѣната и нищо не ще да искать безъ пари; но и селянитѣ не ще да имъ прѣчатъ, за да имъ се дава за пари, каквото имъ трѣбва.

*** По погрѣшка ще бжде забѣлѣзано 2 оки вмѣсто 20, както ясно се вижда въ чл. 14.